

Ավետիք Իսահակյան

Հայրենիքիս

Պիտի փարվիս չքնաղ լանջիդ՝
Գարնան վարդով ցնծո՛ւն.
Եվ մայրական անհուն շնչիդ՝
Ցորեն արտով ծըփո՛ւն:

Կանչում ես ինձ լուսաբարբառ
Քո սիրազեղ կոչով՝
Դենքդ եմ տեսնում՝ նոր ու պայծառ,
Քո հնազեղ ոճով:

Վա՛ն ու հզո՛ր քո ապագան
Կայծակում է իմ դեմ.
Դո՛ւ հավերժող իմ Հայաստան,
Անուն քա՛ղցր ու վսե՛մ:

1926

Վենետիկ